

2

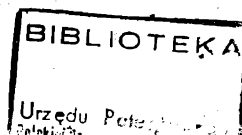
2

6 października 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

AG 1f 5/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 8676.

Kl. 30 d 8.

Maurycy Tillemann
(Kraków, Polska).

Bandaż przepuklinowy.

Zgłoszono 6 sierpnia 1920 r.

Udzielono 7 kwietnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 12 sierpnia 1919 r. (Węgry).

Używane dotychczas bandaże przepuklinowe mają tę wadę, jak wykazały doświadczenia, że jelita przy silniejszych ruchach ciała mogą się łatwo przecisnąć poniżej peloty, poza tem bandaże te, szczególnie przy przepuklinach pachwinowych, nie zapobiegają utworzeniu się obustronnej przepukliny.

Przyczynia się do tej wady pelota, która posiada zwykle kształt owalny i wprawdzie zamyka otwór przepuklinowy, jednak nie zapobiega w dostatecznym stopniu wyżej wspomnianemu przeciskaniu się jelit, oraz łatwo zsuwa się z właściwego miejsca.

Bandaż przepuklinowy według wynalazku nie posiada wskazanej wady, gdyż na płycie podstawowej mieści się główna pelota w znany sposób wyścielona i posiadająca

ca w przekroju kształt trójkątny o zaokrąglonych rogach, której dolny zaokrąglony brzeg zapobiega skutecznie przecięściu się jelit. Na płycie podstawowej umieszcza się oprócz tego jeszcze jedną pelotę pomocniczą, również wyścieloną, która w razie jednostronnej przepukliny zapobiega powstaniu przepukliny po przeciwnej stronie. Bandaż przepuklinowy zaopatruje się wreszcie w taśmy zakładane na ramiona, które w połączeniu z taśmami pachwinowymi przytrzymują bandaż przepuklinowy w żądanym położeniu i zapobiegają wszelkiemu szkodliwemu przesunięciu się.

Forma wykonania bandaża przepuklinowego według wynalazku jest wskazana na fig. 1 w widoku z przodu, fig. 2 wskazuje widok peloty z góry, fig. 3 i 4 przedstawiają

pelotę w przekrojach wzdłuż linii I — I, względnie II—II fig. 2.

Według przedstawionej formy wykonania pelota 2 jest umocowana na podstawowej płycie 1 i służy do zamykania otworu przepuklinowego, posiada ona przekrój trójkątny, przyczem rogi są odpowiednio zaokrąglone (fig. 3). Przy używaniu zaokrąglony brzeg 3 peloty 2 zaciska otwór przepukliny tak, że jelita nie mogą przecisnąć się nawet przy silniejszych ruchach ciała.

Przy jednostronnych przepuklinach pachwinowych może się łatwo rozwinąć obustronna przepuklina pachwinowa. By zapobiec temu, na płycie podstawowej 1, umieszcza się w znany sposób wyścieloną pelotę pomocniczą 4. Do pewnego przytrzymywania na ciele bandaża przepuklinowego służą oprócz zwykłych taśm pachwinowych 5 taśmy ramienne 6, które zapinają się na guziki 7, przymocowane do płyty podstawowej 1, i mogą być zmieniane na długość w znany sposób zapomocą guzików lub sprzączek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bandaż przepuklinowy o dwóch pelotach umieszczonych na wspólnej płycie podstawowej, znamienny tem, że jego wyścielona pelota dla przepukliny (2) posiada w przekroju poprzecznym kształt trójkątny o zaokrąglonych rogach z szerokim końcem, zwróconym ku dołowi, zaś druga wyścielona pelota (4) o kształcie znanym, w przekroju owalnym znajduje się w takim miejscu na płycie podstawowej (1), iż po nałożeniu pasa, przylega do ciała po przeciwnej stronie, zapobiegając powstaniu obustronnej przepukliny.

2. Bandaż przepuklinowy według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada dwie taśmy ramienne (6), przymocowane końcami do płyty podstawowej (1) i do pasa (6a).

Maurycy Tillemann.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig 1.

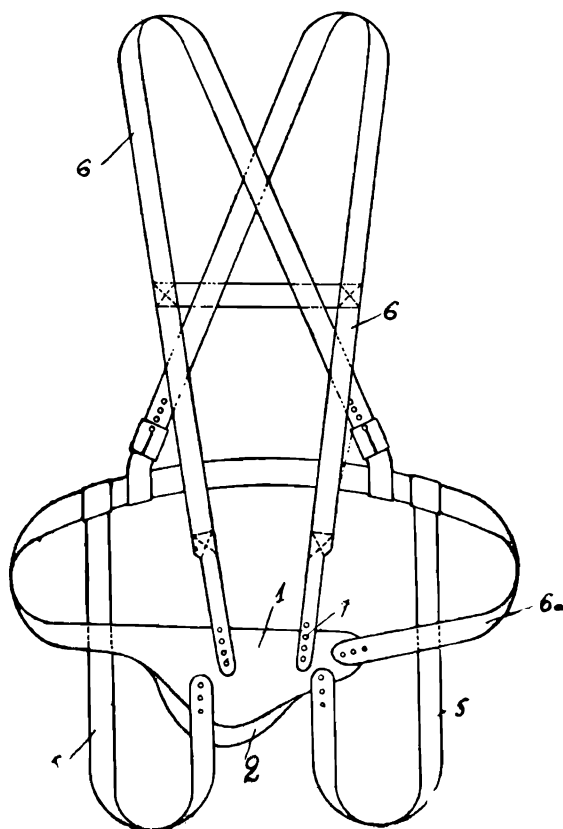

Fig 2.

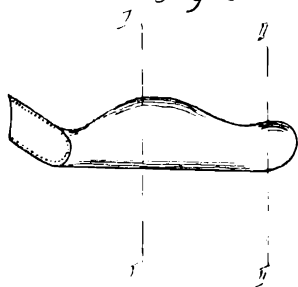

Fig 3.

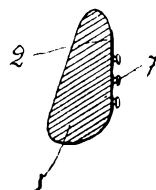

Fig 4.

